

SANDU FRUNZĂ

IUBIREA LA CLUJ

Sandu Frunză este filosof și eseist. Este autor al cărților: *O antropologie mistică* (Omniscop, 1996, Eikon, 2016), *Iubirea și Transcendența* (Dacia, 1999), *Experiența religioasă în gândirea lui Dumitru Stăniloae. O etică relațională* (Dacia, 2001, Eikon, 2016), *Fundamentalismul religios și noul conflict al ideologiilor* (Limes, 2003, Școala Ardeleană, 2015), *Filosofie și iudaism* (Limes, 2006), *Dumnezeu și Holocaustul la Elie Wiesel. O etică a responsabilității* (Contemporanul, 2010), *Comunicare etică și responsabilitate socială* (Tritonic, 2011), *Reconstruction of Public Space through Rethinking of the Relationship among Philosophy, Religion and Ideology* (Presa Universitară Clujeană, 2013), *Comunicare simbolică și seducție. Studii despre seducția comunicării, comportamentul ritualic și religie* (Tritonic, 2014), *Publicitatea și administrația publică sub presiunea eticii* (Lumen, 2015), *Între moartea politicii și moartea lui Dumnezeu. Eseuri despre literatură, religie și politică*, (Eikon, 2017), *Ești o ființă autentică* (Eikon, 2018), *Comunicare și consiliere filosofică* (Eikon, 2019), *Filosofie și comunicare cotidiană* (Lumen, 2020), *Filosofie și pandemie. Dialoguri despre consiliere filosofică și practici filosofice* (Eikon, 2021), *Publicitatea construiește realitatea. Eseu despre ființa umană, religie și publicitate în societatea de consum* (Eikon, 2023), *Căutarea autenticității în era digitală. Eseuri despre poezie, filosofie și spiritualitate* (Eikon, 2023).

A publicat volumele de poezie: *Iubirea ca un vis infinit dăruit unei clipe* (Eikon, 2023); *Dulcea mea toamnă* (Neuma, 2024); *Nostalgii* (Neuma, 2024).

Sandu Frunză

IUBIREA LA CLUJ

© Sandu Frunză

Editura EIKON

Bucureşti, Calea Giuleşti 333, sector 6
cod poştal 060269, România

Difuzare / distribuţie carte: tel/fax: 021 348 14 74
mobil: 0733 131 145, 0728 084 802
e-mail: difuzare@edituraeikon.ro

Redacţia: tel: 021 348 14 74
mobil: 0728 084 802, 0733 131 145
e-mail: contact@edituraeikon.ro
web: www.librariaeikon.ro, www.edituraeikon.ro

Editura Eikon este acreditată de
Consiliul Naţional al Cercetării Ştiinţifice (CNCS)

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României

FRUNZĂ, SANDU

Iubirea la Cluj / Sandu Frunză. - Bucureşti : Eikon, 2025
ISBN 978-606-49-1365-4

821.135.1

Fotografie copertă de Dan Bodea

DTP: Valerian Susan

Editor: Valentin Ajder

SANDU FRUNZĂ

IUBIREA LA CLUJ

E I K O N

București, 2025

CUPRINS

Chemare	7
Singur în fața iubirii	8
Iubire citadină	9
Clujul îndrăgostit	10
Orașul	11
În vederea eternității	13
Regăsire	15
Căminele studențești	17
Comuniune	18
Tânărul orb	20
Cu poezia prin Cluj	22
Așa de plăcut	24
Fecioara Ciumei	26
De dor	28
Contemplare	29
În veșnicia ta	31
Așteptând	33
Scorbura	35
Fata cu cățelul vesel	36
Șoapte de iubire	37
Bucurie	38
Din lumina inimii	39
De ziua dorului	41
De fiecare dată, tu	43
Despre pierderi	44
Lacrima	45
Precum lacrima de bucurie	46
Neînțelesuri	47
Spre cer	49
Ochii tăi	51

Darul dimineții	53
Despre mine.....	54
Echilibru.....	56
Extatic.....	57
O piatră prețioasă	58
Așteptare	59
Ploaia	60
Prezența.....	61
Suflete pereche	62
Sufletul tău.....	63
Taina bucuriei.....	64
Toamnă caniculară	65
Florile de salcâm	66
Ardere	67
Așteptare	68
Chipul tău ca o icoană.....	69
Un imn de bucurie.....	70
În focul întunericului.....	72
În lumina ta	73
Înveșnicire.....	74
Ruleta rusească	75
Liniște	77
Prezența ta	78
Frunze.....	79
Fereastra	81
În așteptare	82
Nebun de frumoasă-i iubirea	83
Intrarea în poveste	84
Bucurii de toamnă	86
peste oraș.....	87

Chemare

Toate arderile tale
să mă cuprindă
să simt în mine
cum viața vibrează
mai voluptuos decât
în trupul vieții netrecătoare
mai frumos decât în Dumnezeu

Singur în fața iubirii

Singur în fața iubirii
Îți duc dorul
Și îmi pare că
nici Clujul nu poate fi
atât de frumos ca tine

Iubire citadină

Aici vreau să te iubesc
Printre clădirile vechi
ale Clujului de altă dată
Printre blocurile comuniste
restaurate cu polistiren
Pe băncile ascunzând
povești romantice

Privește-mă în ochi
să-mi vezi umbra
ca într-o oglindire
de taină
în vitrinele Librăriei Universității
Privește mai adânc
Să vezi sufletul orașului
cum se zămislește
în bucuria ta
în pacea iubirii tale
servindu-i ca altar

Privește-mi însingurările
Și vezi cât de frumos
Ele vorbesc de tine

Clujul îndrăgostit

De când cu iubirea
am renunțat la bețiile
ce ne umpleau de romantism
Deși Clujul este
locul în care Ion Mureșan
a făcut din alcool
cel mai înalt standard
pentru poezie

Bucuria mea cuprinsă
în brațele tale
mă face să cred
că în fiecare zi
o să mă îndrăgostesc de tine

Iubirea este ca nisipul ce se scurge
printre degetele lui Dumnezeu
în lumina mea

Orașul

Orașul
Visul albastru
al copilăriei mele
Orașul
Singura realitate pe care
o percepeam ca paradis pământesc
loc al muncii și al iubirii
Deși toată lumea mă asigura
că ceea ce căutam
îmi era oferit
cu deasupra de măsură
chiar acolo
la poalele munților

Trudeam ca un ocnaș
din filmele sud-americane
convins că aceasta e calea
spre tărâmul libertății
și al desăvârșirii
Împlinire personală
ce părea un fel de fata morgana
desprinsă din noaptea altcuiva
destinată să fie a mea

Foc din cer am primit
ca un ieșit din întunericul pământului
Arderea de tot mi-a fost însoțitoare
ca un înger păzitor

În vederea eternității

În timpuri de mult uitate
Sufletul meu citadin
a coborât
în trupul său de împrumut
la Baia Mare
Cu gândul că se va întregi
în vremea potrivită
la Cluj
Prefăcându-se de dragul meu
că nu știe
că este doar un joc pe sârmă
exersat la întâlnirea
dintre mine și eternitate

În paradisul construcției
de identități culturale
Bine adusă din condei
ca într-o poveste scrisă special
pentru mine
Iubirea cu silueta
modelată de poeți și de zei
Îmi purta melancoliile
și fericirile și

bețiile însoțite de
trupurile fantasmatic
ale unor hipnotice femei
pe strada Kogălniceanu împodobită
cu flori de tei

Regăsire

Plimbările melancolice
în Grădina Botanică
Acolo unde timpul
întârzia să se îplinească
precum o felină leneșă
lungindu-se pe burtă
sau ca un semn deformat de întrebare
extins spre un cer deschis

Multă vreme nu am înțeles de ce
Căutam ceva ce semăna cu veșnicia
și nu găseam
decât iubirea

Demult nu mai pun
întrebări sfâșietoare
Uneori îmi părea că asta înseamnă
că totul era pierdut

Acum însă te am pe tine
Un colț de rai
sprijinind zidurile ființei mele

trecătoare

Casa mea în care arde focul
cel fără de sfârșit

Căminele studențești

Căminele studențești
Albie a extazului și angoasei
Pierzanie și transfigurare
sunt deopotrivă
numele lor
Mereu o pasăre cântătoare
se poate ivi la tine la geam
cu ecouri de dragoste și dor

Loc al bețiilor
care ne transformau în zei
Loc al nunților mereu chemate
taine mereu amânate
ale iubirilor consumate

Interval al unei metafizici
a timpului cotidian
în care un canibal
stă mereu la pândă
ademenindu-te cu promisiunea
că vei rămâne pentru totdeauna
în ființă

Comuniune

Mesteceni arzând
sunt femeile
la vreme de toamnă

Citesc din lirica feminină
și văd cum întreaga
sală de lectură
a Bibliotecii universitare
inundată de o tainică lumină
precum luna
îmbrățișată de mare
Se transformă
într-o pădure de cântece
vibrând pe strune de chitare

Flăcări sfioase se unduiesc
în bucuria
de a fi laolaltă
în dansul cosmic
al arderilor ce vin peste mine

Ca într-o oglindă a pașilor pe care
îi facem împreună
între teluric și ceresc
între acum și un timp
ce nu mai vine

Tânărul orb

Cântându-și iubirea
Tânărul orb
răzimat de Zidul cetății Clujului
la fel de frumos precum
Zidul plângerii
ce ridică la cer Ierusalimul
Vocea lui venind parcă
din copilăria umanității
un strigăt de candoare
coborând în sufletul meu
făcându-mă una cu el

Un curcubeu cu nuanțe
de o intensitate suprafirească
proiectează pe cerul lumii
pierdută pe străzile înguste ale pietonalei
cu decoruri umane trecând fiecare
prin plictisul cotidian al indiferenței
siluete tinere venind fantomatic
dintr-o poveste care nu pare să fie a lor

Nici urmele vreunui zeu
nici bătaile de aripă ale
vreunui heruvim
Doar cântecul copleșit de iubire
al tânărului orb

Cu poezia prin Cluj

Piața Muzeului
plină de fețe de toate vârstele
La toate mesele
cafenelelor și restaurantelor
ce străjuiesc piața
Câteva tarabe cu suveniruri
una chiar indecent de aproape
de intrarea în biserică

În fața Bisericii Franciscane
Facem un popas spre a citi
din versurile lui
Adrian Popescu
Și simt cum
O privire suprafirească
Mă înconjoară
și mă transformă într-o pasăre
ce ți se așază pe umăr
Și versurile se prefac într-o
cântare cosmică

În care amândoi devenim
parte a unei încântări siderale
Ce cuprinde în bucuria ei
întreaga lume

Așa de plăcut

Ne plimbăm prin oraș să admirăm
turnulețele caselor vechi
Și mă întreb
dacă nu erau la vremea lor
la fel de stridente ca
palatele cu turnulețe
ale nomazilor
călători prin lumea largă

Ca o căutare spre cer
lovindu-se de propria imaginație
Ca o deschidere
spre un orizont închis
pare aspirația spre înalt
a turnurilor citadine

Un fel de extaz cu aripile frânte
pare să fie ferecat
în semeția lor
lipsită de orice
coborâre a transcendenței

Un fel de izolare a erosului
în căutarea intimității
parcă ne privește prin
ferestrele minuscule

Și gândul meu
ținându-te de mână
Îmi amintește
cât de plăcut este
Să simt cum vibrează
în mine
tot cerul
Atunci când mângâierea ta
coboară asupra mea

Fecioara Ciumei

Măicuța Domnului
Păstrată în memorie
ca Maica Salvatoare
Maica Ciumei reamplasată
pe strada Universității
devenită pietonală
Parcă ascunsă după colț
să nu o vadă
cărturarii de la Școala Ardeleană

Măicuța Domnului
Stau răzimat de zâmbetul ei
risipit în depărtare
Pare mai inadecvată locului
și mai tristă
decât țărâșul de argint înfipt
în fața Catedralei Ortodoxe

Aud vocile de altă dată
din cârciuma Pescaru

Și cele ale poeților
de la cafeneaua Arizona
Sau ale celor mai simandicoși condeieri
de la restaurantul Hotelului Continental

Caut venirea ta și îmi pare
că nu găsesc decât privirea ei
mângâind pașii celor ce trec
spre Catedrala Sfântul Mihail
străjuită triumfal de Matei Corvin

De dor

Ca două uși împărătești
Două inimi
Cuprinse într-o singură
Iubire
Stăm în fața iconostasului
realizat în lemn de tei aurit
de Silviu Oravitzan
în ploaia de lumină a
Bisericii „Schimbarea la Față”

Un porumbel alb
își deschide aripile
Și ne transformă în
două fântâni în care
apa se transfigurează în vin
se scaldă trupul divin

Privesc iconostasul
Și înțeleg de ce
simt uneori că
mă sting de dorul tău

Contemplare

Gândind la tine
Stau pe marginea lacului
sub încântarea corcodușilor
ce-și varsă rodul lor bogat
sub ochii indiferenți
Ai trecătorilor striviți
la rândul lor de indiferență
Ca niște corcodușe căzute
pe trotuar sau în iarba necosită

Oamenii nu mai au timp
să se privească ochi în ochi
să stea față-către-față
Înstrăinați de sine
se însingurează chiar și atunci
când sunt în prezența celorlalți
Deși niciodată lumea
nu a fost mai plină de viață
Toți par cuprinși de o
goană apocaliptică
de o angoasă a
unui inevitabil sfârșit

În lumea în care
doar indiferența se simte
confortabilă
la ea acasă
Îmi pare că
Orașul e ținut în viață
Nu de festivalurile zgomotoase
Nu de centrele tehnologice
Nu de templele devoratoare
ale consumerismului
Nici măcar de înțelepciunea
revărsată dinspre universități
Ci de mirosul tău discret
îmblânzind lumea toată

În veșnicia ta

Statuia lui Blaga
Mi te aduce în minte
Cu pletele tale aurite
acoperind pământul
cu fiecare răsărit de soare
ca o taină izvorâtă
în luminișul vieții mele

Angoasa timpului
ce mă macină
îmi electrizează ființa
Tâmpla mea se așază
ca o mângâiere
pe umbra Catedralei Mitropolitane
Și Purtătorului iubirii
care te știe așa de bine
îi zic:

Atâta veşnicie arde în ea
Eu trecătorul prin oraş
te rog
mai lasă-mi, Doamne,
o vreme
s-o iubesc
cum tu ai vrea

Așteptând

În fața Catedralei ortodoxe
Cu Blaga și Eminescu în spatele meu
cu Preasfințiții Ivan și Anania
ca niște candel
în fața mea
Stau ca într-un dreptunghi
al vulnerabilității
așteptând un mântuitor
Încercând să înțeleg
cum se poate ca
lumina să-mi fie dată
ca întuneric
cum căderea în gol
ar putea să însemne
o regăsire a sensului
a plinătății
vieții mele pământești

Îți cer o minune, Doamne
dar tu îmi răspunzi doar cu
prezența sa

O femeie
ce-mi dăruie
iubirea
în simplitatea ei

Scorbura

Ca o scorbură îndrăgostită
De pletele sale de verdeață
Încă te aștept să mă însoțești
cu duhul tinereții tale
hrănită cu vibrația Lacului Trei

Mai frumoasă decât
chipul morții eliberatoare
Mai fermecătoare decât
brațele primitoare ale vieții
ce ne ține în captivitatea ei
Te regăsesc în visul meu diurn
împietind cuvinte de dragoste
ca într-un poem
al mântuirii noastre

Fata cu cățelul vesel

Nici Munții Rodnei
Nici Munții Gutinului
Nici Apusenii cei mult lăudați
Nu pot atinge
frumusețea ta
cu aripi desfăcute
în plinătatea Cerului

Nici privirea suprafirească
a florilor de salcâm
curgând spre mine
Nici florile castanilor
zâmbind spre cer
Nu au măreția atât de simplă
a prezenței tale arzând
în chip de femeie

În preajma mea parcă
toată lumea aleargă
să vadă
pe marginea lacului
Fata cu cățelul vesel
păzindu-mi iubirea

Șoapte de iubire

Vorbește în șoaptă
Șoptit la ureche
Murmur
Buze către buze
Atunci când îți rostești
Iubirea

Trupul ei
Ca o coală albă
Pe care tăcerea scrie
Un poem
despre condiția umană

Bucurie

Cu trupul tău
Mirosind a dorință
Înmiresmează aleile și
Tufele de iasomie de la capătul străzii
Și înotul rațelor sălbatice pe lac
Și zborul gândurilor mele
Care îți vin în preajmă

Nu rămână piatră neatinsă
Copacii să-și întoarcă privirea
Toate vietățile să tresară în iarbă
Însoțindu-și bucuria
Cu trupul tău
Mirosind a iubire

Din lumina inimii

Te-aștept
să-ți găsești liniștea
în inima mea
doar ea
n-a trădat niciodată
pe cineva care m-a iubit

Mă abandonez iubirii tale
Taina brațelor tale
să mă cuprindă
cu simplitatea femeii
bucuroasă că îi sunt în preajmă

Pe nimeni
Inima mea
n-a iubit așa
precum
bufnița lumina nopții îndrăgește

Și-ar vrea
pur și simplu
să ne legănăm pe alei
cu fiecare zâmbet
să-ți fac cercei
din flori de tei

De ziua dorului

În fiecare zi e câte-o zi
pare banal
Dar azi este Ziua dorului
Mă cuprind în vârtoarea lor
cei plecați în lumea
care ne mai ține
pe cei de aici
în existență
iubitori și plini de speranță

Și încep să nu înțeleg
dacă este vorba de dorul
care mă cheamă
înspre ei
ca la un capăt de cărare
pierdută în chemarea divină

Sau este doar încă o
venire a lor înspre mine
spre a-mi confirma
că viața

înseamnă o stare de bine
care îmi vorbește
de tine
Ca în oglinda apei
din cea mai bună lume

De fiecare dată, tu

Urmele pașilor tăi
mi-au fost dăruite
drept călăuză
pentru ieșirea din disperare
și regăsirea de sine

Susurul izvorului de munte
lângă care visul
ne-a îndemnat la iubit
ca două flori de colț
ivate din stâncă
îmi vorbește despre tine
deseori

Și mă întreb mereu
cum ști să fii
prezentă
de fiecare dată
când inima îmi ia foc
când mă topesc
de dragul tău
în zboruri celeste
și telurice vise

Despre pierderi

Atunci când pierzi
ceea ce contează cu adevărat
pentru tine
ai pierdut totul

Ca o izbândă a ființei tale
Există pericolul
de ați pierde și
viața

Zilele tale
pot da pe dinafară
peste marginile lumii

O crenguță
firavă de brad
ofrandă
pe un mormânt

Lacrima

Fără tine
Sunt doar lacrima
lui Dumnezeu pe pământ
Sunt ultimul gând
Un nou început
pentru vânărea de vânt
a înțelepciunii
deșertăciunea culegând

Precum lacrima de bucurie

Noptile
Noptile
Se scurg
ca niște fete bete
pierdute pe cărarea
din pădure
Amintindu-mi
că într-o dimineață de poveste
Ai crescut ca un cântec
de farmec neașteptat
Precum lacrima de bucurie
înflorind pe obrazul tatălui
ce își conduce fiica spre altar
în filmele de pe canalul TV DIVA

Neînțeleșuri

Atâtea neînțeleșuri
se abat peste inima mea
peste pântecul meu
peste casa mea

Am dat iubirii ce este al iubirii
îngerului ce este al îngerului
întunericului ce e al întunericului
ființei ce este al ființei

Mi-am dăruit genunchii
templului îndurărilor
Trupul meu s-a lăsat locuit
de apa vieții
Cu fiecare picătură din
bucuria lumii
l-am hrănit pe copilul
ce a crescut în taina
unui unic zeu

Pierdut în neînțelesuri
Nu pot descifra
prezența ta
absența mea
crescute în carnea cuvântului
ce pățimaș rostește:
Iubește-mă!

Mă scald în dorul tău
Și te aștept la marginea gândului
până când
va mai rămâne doar
Ca o picătură de ploaie
să preamăresc
cu mine
templul pământului

Spre cer

În ritmul Psalmului 50
Cântat de vocile Mănăstirii
Să urc spre tărâmul eliberării
din bucuria deșertăciunilor
cu care m-am ospătat
deplin
ca un înger
trimis pe pământ
pentru izbăvire
pentru mângâiere

Cu înțelepciunea și adevărurile
umile ale lumii
înfrumusețată
de vânărea de vânt
de iubirea ta smerită
de mireasma florilor de salcâm
arzând ca niște candelă
ce își revărsă duhul
peste mine
mă apropii de tine

înainte de
a păși ca un pelerin
în preajma miresei
împodobit de vălul negru
prin care putem citi
viața lumii

Ochii tăi

Ochii tăi verzi
de parcă ar fi
coborât din Munții Călimani
mi-au adus apa vie
din care curg
speranța
încrederea
și dragostea

Ochii tăi cântă de iubire
și de dor
învingând disperarea
poetului ce exaltă deșertăciunea
Angoasele toate
par să se stingă
într-un flux liniștitor

Ochii tăi arzând de dragoste
chemând la pace
și la frumusețe

Ochii tăi mă pierd
în lumină
Precum ochii tăi
Toate jgheburile lumii
își revarsă
Iubirea

Darul dimineții

Mai dulce decât mierea
ce ne va hrăni în paradis
Mai candidă decât laptele
ce măsoară armonia lumii
în care curge lapte și miere
la umbra bății unei aripi
ce aduce mângâiere

Un înger căzut
în patul meu
în bucuria nopții
Nu pot să îmi doresc
mai mult decât
zâmbetul tău
când îți servesc ceaiul
de dimineață

Despre mine

Dumnezeu a decis
Să lucreze cu mine mai degrabă
În schimbul de noapte
Vremea când timpul pare
să fie deschis mai ales
pentru mine
Când timpul pare să fie
despre mine

Toate oglinzile s-au topit
sub vraja lunii
vorbind despre tine
Ecoul vocii muzelor
se aude tot mai puțin
Pierdut în visare
e glasul paharelor cu vin
Mă încearcă ispita
regăsirii de sine
în așteptarea celui ce
parcă nu mai vine

Eu sunt lacrima dimineții
prelinsă pe chipul
îndurărilor divine

Echilibru

Buzele tale mă hrănesc
Precum florile înveselesc
albinele în dansul lor
asemănător unui preludiu erotic

Râsul tău se îngemănează
cu susurul râului
de fiecare dată când
îți șoptesc la ureche
câte-o dorință însoțită
de un sărut
pe gâtul tău
de gazelă captivă
îmbrățișărilor mele

Cred că soarele
ar cădea de pe cer
dacă te-ai desprinde
din taina iubirii
ce ține în echilibru
lumea

Extatic

Apa să te mângâie
cu blândețe
când intri ca într-o scăldătoare
în inima mea

Trupul tău ca o Insulă a Fericiților
ivindu-se dintr-o mitică mare
Să-l întâmpin
cu buzele înflăcărâte
ce ți-au uitat gustul
Dulceața zeilor să
o cunoască din nou

Extazul întâlnirii dintre
apă și foc
să ne facă să creștem
ca un tot
În dialogul tăcut
al trupurilor noastre

O piatră prețioasă

O piatră de mormânt
purtând numele meu
Ca într-un pântec
ce vrea să mă crească
Ca o împuținare de cuvinte
în care trupului tău
i-a rămas
doar rostirea numelui meu

Așteptare

Lumea mea
s-a născut din ochii tăi
și orice privire
a mea
este un fel de cer al tău
mereu transfigurat
mereu pământesc
ca un înger
ce se așază pe umărul
așteptărilor
prevestitoare de însingurare

În liniștea mocnită a orașului
trecut printr-o furtună
grăbită de vară
ascult șoaptele sufletului tău
femeie de carne și sânge
femeie de vis și de dor

Ploaia

De-o vreme ploaia
îmi vorbește mai degrabă
despre reumatism
Himerice suferințe
coborâte în trupul cosmic
dezvăluindu-se în corpul
căzut în dulceața vieții

A rămas demult în urmă
ploaia mai frumoasă
ca o cădere din paradis
Stau răzimat de
umbra unei nostalgii
Trupul ploii
devine parcă
sufletul meu
de întuneric

Te văd alergând veselă
pe strada inundată
de licăriri umede
Picături de ploaie luminând
Zâmbetul tău

Prezența

Ca o scoică adusă
de pe malul mării
Ca o cochilie pierdută
în iarba uscată
Numai eu cu mine
și cu toată bucuria
pe care o răspândește în lume
prezența ta

Mă alint în nopțile în care
nu ești lângă mine
scriind despre moarte și fericire
despre iubire și izbăvire
Și toate iau chipul tău
păstrat pe oglinda lacului
ca un fel de intrare în templu

Stau pe prag
și mă închin
la crucea
care m-a luat pe brațele ei
spre a trece împăcat prin lume

Suflete pereche

Suflete al meu
Suflete al meu
Bătaia inimii mele
Duh al trupului meu

Nu te depărta de mine
Numai prezența ta
mă ține în viața
mea pierdută
printre lacuri
rătăcind prin parcuri
risipită pe pietonalele
blocate sub piatră neagră

Suflete al meu
pereche sau androgin
cum vrei tu
Rămâi în firescul vieții mele
Draga mea

Sufletul tău

M-am născut într-o lume
azi deja pierdută
sub dărâmăturile ideologiilor
O lume în care tatăl era bun
Mama iubitoare
Copiii se credeau fericiți
Bărbatul era bărbat după trup
Iar femeia se bucura
de feminitate în corpul ei

În fluiditatea scurgerilor identitare
Îmi explic mai ușor de ce
de fiecare dată
când trupul tău
îl doresc
Un suflet pereche
parcă
umple lumea mea citadină

Taina bucuriei

Sunt foarte bucuros
și liniștit
Încă o zi de toamnă
mi te dăruie
Ca pe o boabă de strugure
în care îți simt gustul
îmi văd chipul

Soarele de argilă arsă
se scurge în pocale
Stelele își varsă
sângele de lumină
peste noaptea mea

O zi cât viața lumii
în care încap încă o altă zi
Corpul tău
și sângele tău
se rostesc în mine
ca o dulce taină

Toamnă caniculară

Copaci bântuiți de furtună
rămași cu traume ale unei
neliniști
ce îmi amintește de
starea de permanentă revoltă
a poetului paranormal
înfrățit cu stranii duhuri
Un nemângâiat de soartă
din adolescența în care l-am cunoscut
și până astăzi

O toamnă cu aripile frânte
sub povara prelungirii
zilelor de vară
Ca o fecioară
peste care stăruie
a anilor povară

A mai rămas
duios
să curgă vinul
tămâios

Florile de salcâm

Cu lacrimi de lumină
florile de salcâm coboară
pe fața ta
transfigurată de așteptare
scăldată în iubire
locuită de soare

Florile de salcâm
ca niște candelabre
Veghind dansul meu
coborând ritualic
din taina fără de nume
Ce ne unește
de dincolo de lume

Ardere

Ce vară de foc
Ce chipuri ale suferinței
coborâte în neștiute flăcări

Tu cea mai
arzătoare dintre seninătăți
Mă însoțești zilnic
precum purtătoarele de aromate
pe drumul Golgotei

Parcă pierdută de oameni
sau de îngeri
Doar Luna luminând
Înăuntrul tău

Așteptare

Când trupul meu se hrănește
cu dragostea ta
simt cum o ploaie de frunze
acoperă copacul crescut
în inima mea
în așteptarea ta
să mă naști
la vreme de toamnă

Chipul tău ca o icoană

Trupul meu seamănă
Tot mai mult
Cu o clepsidră ce măsoară
viața lumii
peste care numai prezența ta
pune pecetea nesfârșirii

Curgem în interval ca două
flăcări ce se înalță
în focul primordial
lăsând în urmă scânteii
care coboară în lutul
ce dă consistență lumii

Chipul tău ca o icoană
Îmi cere să te strâng în brațe
Să nu-mi scapi nici dincolo de lume

Un imn de bucurie

Tu m-ai scos din întunericul
fără ieşire
Nu luminându-l
Ci sporindu-l până când
nu a mai încăput în lumea mea
şi a plecat

Din când în când
stau şi mă gândesc la tine
pierdută pe străzile oraşului
Şi ochii mei întorşi
spre înăuntru
Te văd ca pe o biserică
în care genunchii mei
sângerează
pe altarul
tuturor bucuriilor lumii
cu care se hrănesc muritorii

Mereu ca dintr-un vis
mă trezeşte
Venirea ta în preajmă
Iubito

Ce tristețe
Cerul îmi va aduce
când mă va lua
la pieptul Său

În focul întunericii

Întunericul sta la pândă
Cu flăcările arderii de tot
Să mă cuprindă
Un rug cu aripi de întuneric
Ardea lumea toată
Fără cale de întoarcere
Toamna cu inima-i delicată
Se revărsa tumultuos
Să șteargă plânsetul iubirilor
Muribunde în chip luminos

Doar ea mai credea
Că soarele poate să întoarcă
Viața în povestea mea

În lumina ta

Tu ai rămas aici chiar și atunci
când viața s-a scurs din mine
ca o apă sfințită
de trecerea prin dorința
curăției

am uitat toate parolele
rețelelor sociale
drumurile toate s-au prăbușit
sub propria lor povară

ca o clepsidră răsturnată
la picioarele lui Dumnezeu
în lumina ta m-am regăsit

Înveșnicire

Ieșim fiecare pe rând
Ca în jocul poetului
Ce ne-a reînvățat
Fiorul liric din v-ați ascunselea

Ne ascundem fața
pentru o vreme
în amintirea celorlalți
în îmbrățișarea pământului
în cascadele de lumină necreată

Până când
eternitatea ne va ține
pe toți împreună
față către față
În bucuria de a ne vedea
ca în oglinda unei ape
Care în veșnicie devine
din ce în ce mai familiară
din ce în ce mai limpede
precum liniștea ochilor tăi

Ruleta rusească

În cea mai mare măsură
suntem alegerile noastre
Doar viața ca atare
nu o putem schimba
Ea este golul
pe care îl avem la dispoziție
pentru a-l umple
Fiecare alegere în viață
este ca o ruletă rusească

Ne naștem egali
în infinitul alegerilor
suntem ceea ce suntem
în numele libertății
de a fi fericiți sau nefericiți
de a fi sau de a avea
de a plânge la lună
sau de a vibra la fiecare
picătură de soare
Doar prin ea încep
florile să înflorească
fețele să zâmbască
și iubirea să ne iasă în cale

Te aştept la ceas de seară
Tu şti să faci clipele să-mi pară
lumini ce îndulcesc
Implacabila deşertăciune

Liniște

Mai apoi, Iubito
Coboară în întunericul
sicriului meu
Ca o mână divină
mângâie-mi pleoapele
cu lumină lină
În noaptea
de eternitate plină

Prezența ta

Doar prezența
Simpla ta prezență
dă sens
lumii intrată în derivă
măcinată de vidul rețelelor sociale
bălăcindu-se în uitarea morții
setându-se post-paradisiac
în arderile întunecate ale ființei

doar prezența ta
mărturisind că în orizontul iubirii
neantul nu există

Frunze

în vremea frunzelor
ce înseninate mor
de la tine până la mine
cu glas timid de ploaie

sărutul soarelui
ca într-un vis de iubire
cuprinde îndrăgostiții
pierduți pe alei
uitați în îmbrățișări
plutind ca niște fluturi
venind dintr-o lume
în care nu există
nici viață
nici moarte
numai ei revărsându-se
unul spre altul
ca două picături de eternitate

cad frunze peste fruntea mea
ascunzând gânduri
cu aripi desfăcute
spre abisuri neștiute

frunze colorate
imitând mierea
ce curge de pe buzele tale

Fereastra

Mă uit prin ferestrele
lui Ion Pop
Speriat că uneori
Ar putea fi cu adevărat
periculos
să îmbrățișezi
cu toată ființa
pe cineva
Chiar dacă îl iubești
Chiar dacă e darul
cu care orizontul
măsoară viața ta

Tu dansezi în ploaie
cu trupul dezgolit
de toate așteptările lumii

Fereastra rămâne deschisă
Iar Dumnezeu s-a retras în sine
Spre a te lăsa pe tine
Să bucuri inima mea

În așteptare

citind din antologia
poetului norilor
mă cuprinde magia
ecranărilor dintre cer și pământ
mă las molipsit de taina iubirii
arcanizată în sufletul lumii
revărsat în interval

ploaia parcă ascunde
ritmul pașilor tăi
în jocul misterios al
așteptărilor mele
scăldate în întuneric

niciodată toamna nu a fost
mai plină de speranțe
mai plină de viață
și de arderi depline
scăldate în culori și în dorințe
toate așteptările înnorate
tânjesc să se piardă în lumină

Nebun de frumoasă-i iubirea

Precum două aripi cerești
cuprindem orașul
privind de pe cetățuie
„E toamnă nebun de frumoasă la Cluj”
vestește prin preajmă Poetul
cu duhul său bun
Dinaintea sa doar tăcerea vorbește
ca o rană deschisă
izvorând lumină
din trecerea clipei de acum

Plouă cu inimi ale iubirii de toamnă
doar pacea lor o mai simt murmurând
Când lumea mea e plină de tine
și gura mea simte
buzele tale ascunse sub ruj
E-atâta bucurie în jur
Revin la mine însumi
Nebun de frumoasă-i iubirea la Cluj

Intrarea în poveste

Ea visându-se
cu capul răzimat
de frunzele colorate
coborâte spre închinare
la rădăcina copacului
ascetic îndreptându-și
ramurile dezgolate
spre cer

Dorul lui învins
de dorința de a alerga
prin pădure
De a simți
sângele fierbinte
al căprioarei hăituită
în vânătoarea iubirii
Soarele îi părea rece
ca o pulsione
de a gusta din
carnea crudă
a unui vis
ce uită să se împlinească

Doar degetele ei
coborându-i pe chip
cu o tandrețe asemănătoare
apropierii buzelor
ce sărută o icoană
Sparg tăcerea
unei povești de dragoste
neterminată

Bucurii de toamnă

Frunzele cad precum cuvintele
stinse în versurile arzând
de dragostea ta

În boabe de struguri
se adună dorurile toate
îndulcite de mângâieri

Culorile toamnei au ceva
din frumusețea chipului tău
oglundind bucuria
trecerii mele prin lume

Parcă niciodată viața
în nuditatea ei
nu a vibrat mai intens
în dansul dintre eros și thanatos
măsurat de ritmul pașilor tăi

peste oraș

Plutim peste oraș
Ca două clopote ce vorbesc
Limba unui zeu necunoscut
Nu mai sunt nici eu
Nu mai ești nici tu
Doar glas de clopote vestind
Cum redevenind romantică
Iubirea se naște la Cluj

Axa existențială a ființei lui Sandu Frunză e una poetică. Și asta nu atât pentru că el ar fi ales poezia, ci pentru că poezia l-a ales pe el.

Aurel Codoban

Asemenea unui cavaler romantic, poetul se află într-un turnir din care știe că poate nu va ieși viu sau cel puțin nu are să se mai întoarcă același.

A.T. Branca

O poezie de un dramatism luminos, cu accente de litanie și cu inserții de pasteluri ale melancoliei este poezia lui Sandu Frunză.

Dumitru Cerna

În marea involburată a liricii contemporane, versurile lui Sandu Frunză te poartă spre suprafața lină, pătrunsă de lumină a acesteia.

Raluca Hășmășan

www.librariaeikon.ro

ISBN 978-606-49-1365-4

9 786064 913654

